

Fest i Trondheim.

Byens Foreningsklub holder Fest for de amerikanske Besjellige.

Trondheim, 22de Mai. — Den fest, som Trondhjems Foreningsklub igennem holdt i „Garmenien“ for de amerikanske Besjellige, var i det Hele vellykket. Kvindernes Forening, Foreningens Formand, og alle Gæsterne var sammen tilberedt. Der blev holdt en Kasse udmærkede Taler. Miss Packman talte for King Gustaf og De Forenede Staters Præsident, hvorefter Kongesangen blev sunget. Eftermiddag holdt Taler for de amerikanske Gæster.

Bederne for de fire amerikanske Kirkeledere holdt alle Taler for Oienlandet. Dr. Stab fra Amerika holdt en meget anslaaende Tale for den norske Kirke. Han talte om Offentligheden og omtalte herunder de 21 Foreningsforeninger, som velvillig havde gaaet ind i Opvarmningen under Festen. Taler om Sang og Musik afbrudt af Skald.

Efter Pastor Hellands Tale for Norge blev „Ja, vi elsker“ sunget.

Tilslut talte Sognepræsident S. R. Svinge for Amerika som „det store Land“, som havde sat sig saa vel af Kornens og Bæverens Derover.

Festen forløb hele Tiden i den bedste Stemning.

Dr. Stab i Domkirken.

Professor Stab fra Amerika prædiker igaar. Kristi Gimmelfartsdag, ved Omskiftningssundstenen i Domkirken. Sengen var tilhede. Professor begynder med at bringe en Omskiftning fra de norske Kirker til Amerika, hvorefter han talte herom og indtrængende over Togens Lert. Kirken var fuldt til sidste Plads. Den udmærkede Professor var fremført som det mest alvarende Brev og saa klart og distinkt, at hvert Ord kunde høres til den fjerne Krog af det store Kirkerum.

Luther College Band i Norge.

Vi tillader os at optage følgende fra Decorah Posten. Dens specielle Korrespondent skriver meget og interessant om Turen. Dette som en Smagsskive.

Den 17de Mai.

Søndag den 17de Mai vil bli et meget glædeligt for de norske Medlemmer af L. C. C. Band. Det var Norges største Festdag uden Undtagelse. I Kristiania fejredes Dagen som en glimrende, men værdig Naade. Man glænte ikke, at det var Søndag. Kl. 6 og 7 tog Korset og spillede der den norske Kirkeledere fra alle Byens Kirkeledere. Kl. 7 holdtes der Gudstjeneste, og igjen kl. 12 Middag. I Tor Byens Kirke sang Korset umiddelbart efter Gudstjenesten en for Kirkelederne skrevet Kantate, hvoraf enkelte Partier var meget vakkere og blev vel udførte. Ved Siden af Gudstjenesten holdt Festlighederne hovedsagelig i et stort Forsamlingshus. Herom kl. 9-11 og et Føljetog om Eftermiddagen fra kl. 4:30 til 6:30.

Barnetøget var ganske storartet. Alle Byens Stoler havde faaet sine Børn i hvilt. Over Hovedet — 2. v. l. Barnene fra hver enkelt Skole — førtes an af et stort Musikkorps. Det var noget nyt for Amerikanerne at se alle disse „Små Børn“ bestående af Gutter i 10-14 Aars Alderen spille de forskellige Nationalhange. Blev forbausende var dog det store Antal Børn. Efter Føljetøget skal 30 Tusind Børn have deltaget i Tøget, og dog tog ingen af de ganske små Skolebørn Del. En Udledning, der sad og betragtede dette Sagn, bemærkede: „Kun, hvad det vilde betyde for Landet, om Norge fik beholdt alle disse, naar de voksede op! En anden bemærkede, at det var ufattelig, at der i Byen kunde findes Børn uden for saa mange Børn.“

Det var endog ligeså uden at bli deltaget for amerikansk Skole, at Glædesmarschen i den lange Procession var L. C. C. Band. Saaledes hele Marschen var den Hovedpart for den

mest storartede Ordning. Efterfølgende som den Fred frem under Svul og Trængsel som der saa at sigt en Vølge af Glædesmarsch fra Hænderne som de begge Sider af Gaden og opover i alle Retninger. Opover Karl Johansgade, heldt Skallet gik det. Dronningen og Kongens Dage var ude som Folkene og lagde sig foruden. Det var alene de L. C. C. Band spillede Skallet, at Dronningen vilde sig. Saa til da Gutterne haledes til at betragte en Dronning ogsaa. — om end som Afstand.

Det vil uden Tvivl interessere dem, som er herlig vakkert i Dronningens arbejder at i den norske Skole ved den norske Sektion i Washington. Dr. Kongsrud, sluttede sig til L. C. C. Bands Foreberer i Norge. Dr. Kongsrud, som jo har besøgt Torsten og under Steder i Byen, har for Tiden Permission og er meget oplyst som Rødmændsforeningens Sekretær.

Det er ogsaa meget sandsynligt, at man i Amerika vil saa se dette Tøget lange før man ser Bønderne igjen. Der var nemlig ikke saa mange Gæster som i Norge, hvor Tøget drog frem.

Eftermiddagens Føljetog var ogsaa ganske imponerende. Det førtes an af en Hædering af Hæder fra 1814. Saa fulgte Stadens med sorte Dækket. Deres Børn, der var en stor Del i vakkere Nationaldrakter. Saa kom Kirkens Amerikanerne med L. C. C. Band i Spidsen. Der var bare været hændt 2.000 amerikanske Rødmænd i Processionen. Over at dem kan have et Ønske til at være itali. Derfor, efter som man Fred frem, led det: „Der kommer Amerikanerne!“ Og i C nu drød der ud et stødende Brev og Dronningen afkompanieret af holden daandkløven, Omskiftning, „Widdagstøt“ siger om dette Tøget, at „alt tilledes i Skogen i Publikum Interesse for Kirkens Amerikanernes Procession med deres hvide og hvide Stjernebanner og Luther College Musikkorps i Tøgen i de store Dragter.“

Skallet for Tøget var Festningspladsen. Der som Tøgen, omringet af en Del Rødmænd, sad King Gustaf. Støren Fred forbi med Gæster i Gaden og Misset rundt med Kongen. Mange blev vist forundret over at se, at han ikke var meget forskellig fra andre fra Hænderne. Mange lidt høiere og lidt vakkere end de fleste.

Det mest sjældne ved den Begivening, som var vist sig her for L. C. C. Band er det, at det ikke synes at være en blot og har Føljetøgets Stemning. Den synes at være rigtig, ja, at være Tøget for Tøget. Om Eftermiddagen den 17de holdtes Føljetog for en stor Føljetog for den 2.077. Ogsaa der blev hvert Stykke modtaget med det frastillede Skald.

Rundt den 18de Mai var Fredag for Gutterne. De trækket ogsaa forre til en Skoledag. Selve og 17de Skoledagene havde været nok saa trættende. Men Tirsdag Aften var der ogsaa koncert. Denne Gang holdtes den i Gammelbyens Musiksal. Dette lokale rummer 3.000 Mennesker. Gulvet var udfølt allerede 24 Timer efter at Billetterne var tilsalg.

Et fantastisk og interessant Program var ordet for denne koncert, som skulde være den sidste i Amerika denne Gang. Sagner, Vigt. Rosen-Laban og andre vakkere komponister var repræsenteret. Her og der holdtes ind med Gitterne. Sangeren vandt ogsaa her et Skald ved at sange Oscar Bergs: „Gud signe Norges Land“ og Hærskers „Sunglet“ med Solo af Jørg. Grindland. Det sidste Stykke som Programmet var „Om, hvor Jomfru de Vord over.“ Denne vakkere og rørende Melodi gjentoges i Udvalningen karakteristisk for de forskellige Gæster Skald. Det var ikke frit for andet end at Sengen her og der dugedes ind under dette Svul, nemlig da det endelig, som første Gang var vist over Gæster som Besøg.

En Skuffet var slut, vilde Folk ik-

1914
May 17

le gaa. Et Par Ekstranumere gives tilbedes. Saa kendte Prof. Sperati Mutterne hørt. Men Folket blev staaende og klappe og klappe. Tilslut opfordrede Prof. Sperati hele Forsamlingen til at fremme i Fædrelandsbogen. „Ja, vi elsker.“ Da den var sunget, forlod Forsamlingen lidt efter lidt Saloet.

Det store Missionshus var udfyldt deltaget af Missionsfælleskab med norske og amerikanske Bleg. Hæbte for Anledningen. Prof. Preus talte specielt for denne Opvækkelse.

Kommandør Sperati.

Umiddelbart efter Koncerten Tirsdag Aften togede Vanden til Studenterforeningens Sal. Der haabte Studenterforeningen arrangeret en vakker Felt. I det Musikforenet togede ind i den værdige Sal, mødtes de med Orgelets „Sangerhællen.“ Junget af det store Studenterfor. Sangforeningens Formand, Overretslæger Winter-Hjelm, hilsende velkommen.

Dr. Thomsen, Formand for Studenterforeningen under dens Amerikareise i 1905, vilde sig paa Opfordring og talte. Han gik tilbage i Minderne til Amerikareisen, som for alle Sangerne var et saare klart Minde. Han berøvede forskelligt af sin gamle Løselser, talte særlig om Værelset i Teorah, om Cottage's underlige Besiddelse, om den „baseball game“ de fik se, om ad. Formand Preus talte til dem, om Vanden's Serenade under Prof. Sperati's Ledelse. Han berøvede sig derpaa til Prof. Sperati, som for Sangerordenens Alderdom paa sit Bæst, og meddelte under den herfælle Tilslutning af Ordensraadet havde besluttet at opstille ham i Kommandørstonden. Saa rejste alle Sangerne sig og Bellmans „Det vular og Trompeter“ tonet gennem Salen. Og da man kom til Slutningen: „Garis var værdig! Garis tog hjar-nas her!“ faldt Dr. Thomsen Kommandørstonden om Professorens Hals.

Det var en gripende Handling. Prof. Sperati var høilig rørt. Paa sin lille og beskedne Raade udvalte han, hvor høit han havde satte den Orden, han allerede havde faaet fra Studenterforeningen. Denne vilde han satte end mere. Han vilde dog sige at ore den værdig. Han vilde arbejde for Dødsfælle af norsk Sang og Musik ved den Skole, hvor han var ansat. Maalet var altid at være Mand til at høre de norske Sange, saaledes som de sunges af Studenterlangerne.

Venere ud paa Aftenen talte ogsaa Prof. Preus og fremhævede, hvad

Dr. Thomsen havde nævnt, at Studenterlangerne's Besøg i 1905 havde sat igang en livligere Forbindelse mellem de norske paa begge Sider Oavet. Siden har Nordmandsforbundet taget fat og styrket denne Forbindelse. Prof. Preus loavel som Præsident Berner, Nordmandsforbundets Formand, der ogsaa talte i Northed, opfordrede Sangerne paa begge Sider Oavet til ved sit Samarbejde at søge at knytte Nationalitetens Bånd fastere.

Sangerne gav til bedste endel af sine vakre Sange, saalov „Soloværing“ af Riemil, „Dens raalte Følen.“ „Døding fraa Koriq“ af Johannes Gaarflou, som ogsaa selv var tilstede. Denne Sang var fremet specielt for Studenterlangerne's Færd til Amerika i 1905. Tilslut forenede Sangerne fra begge Sider af Oavet sig under Prof. Sperati's Ledelse og sang „Ja, vi elsker.“ Det er ikke ofte, en har Anledning til at høre den eller nogen anden Sang sunget med saadan Øv og kraft. I det hele var det en Aften, som vil danne et Blaupunkt i Mindernes Hælle naar V. G. G. Sand drager til sin Vand igjen.

Festen afsluttedes med, at Forsamlingen enstemmig vedtog et Forslag af Prof. Preus om at sende Hilsen til Kongen, Præsident Wilson og Luther College.

Hilsenen lød saaledes: „Norwegian Student Singers and Luther College Concert Band and Chorus in jubilee assembled send greetings.—Preus, Winter-Hjelm.“

Det havde ikke været Tanken at holde flere koncerter i Arifhania under dette første Ophold i Good-staden, men efter utallige Opfordringer blev det besluttet at give endnu en for at endel af dem, som endnu ikke havde faaet høre Musikforenet, havde saa Anledning dertil. Der var nemlig mindst 1,000 Menesker, som blev vist bort fra Missionshuset Tirsdag Aften. Det blev da i en hast ordnet en koncert i Kulen til Onsdag Aften den 20de. Næsten var Salen fuld til Trængsel. Ogsaa denne Gang medtes Musikken med den største Begejstring. Saadan holdes som Prof. Sperati og Vanden har modtaget i disse Dage er ganske evigtvarende. Det viser ikke blot, at Gutterne gjør sine Sager vel, men ogsaa at der blandt Norges Folk er en døb Sælskabsfølelse og Interesse for dem, som for vor Oavet og for, hvad de foretager sig ogsaa paa de skæne Kunstners Omraade.

Det har ogsaa været en fornøjelse at se hvorledes Prof. Sperati alle Steder mødes og gjenfendes af Ung-

domsvenner og Venndre; hvorledes efter koncerterne hans Fæders gamle Sæver kommer frem for at hilse paa Sønnen, som nu selv har gjort sig saa fortjent ved sit Arbejde for Sogens og Musikens Udvikling blandt de norske Amerikanerne.

Derfor Dirigenten til sine Sider kan føle sig stolt over, hvad han igjennem Gutterne er stand til at udføre, saa høit Gutterne sig end mer stolte over at spille under Ledelsen til en Mand, hvis Navn i flere Raade betyder Musik, og hvis Arbejde har vundet for ham de mest søgte Hæder og Udmærkelser paa begge Sider Oavet.

Kongen havde høit og fornødent sig nok saa fint Selskab der en Stund. Formodentlig var det lidt trængt der oppe, eller det kan være som Seland fortæller i en af sine Historier, at Kongen ikke har videre god Raad, eller vilde han det gjerne have haft hele Vanden hos sig. Som det var, saa blev der bare nogle enkelte af vort Selskab budne, nemlig Prof. og Mrs. Sperati og Prof. og Mrs. G. G. Preus. Disse sagde forresten, at det var meget hyggeligt hos Kongen, og at Maden var haade overflødig og god.

Omtrunt ligedan gik det nogle Aftener senere hos Ministeren, Dr. Schmedemann. Der havde dog Teres korrespondent den Hæd at spille Tidtag sammen med de omtrent. Og det var meget hyggeligt, aldeles som man skulde vente det af en Wisconsinmand. Hvad med der kan bli af det Selskab under Opholdet i Norge, er ikke usik at sige paa Forsaand.

En Afstikker.

Tirsdag den 22de Mai holdt Pastor Olaf Lorange fra Clifford, W. D., og Mrs. Caroline Thompson, i flere Aar Missionær i Zululand, Afrika, Brøllup. Brudevielsen holdtes i Hampens Kirke og forrettedes af Missionær Hans Altrup, sammen med hvem Mrs. Thompson har arbejdet i mange Aar paa Missionærmarken. Efter Sløsten gav Missionsfælleskabet en meget hyggelig Banket i Hotel Augustin. Dertil var indbudt Medlemmerne af Missionsfælleskabets Feltpræst samt Prof. og Mrs. Preus og Teres korrespondent, som havde den Hæd at være Brudebrøder. Sædvanerret vil opholde sig en Tid i Kjøge, hvorpaa de midt i Juli begynder sig tilbage til Amerika.—(Tromsø Posten.)

Tra Hanges Synodes Kæromøde.

Nedenstaaende Referat gjengives fra „Winnepolis Tidende“. Vi fa-

ger denne Gang kun dette om Forsamlingen.

Tirsdag Eftermiddag, Forsamlingen.

At Forsamlingens Udvalgte angaaende Forsamlingen hidrætted følgende fra hans Indberetning:

Vort Samfund er det første af de konfiterende Samfund, som denne Rapport forelægges, da de andre halder sine Røder senere. Det kan saaledes saa Forudning ogsaa for de andre Samfunds Bestemmende, hvilket Forhold vi ved dette Møde indtager til den.

For det første maa vi da modtage den. Der er siden, iges vi, to Maanedes at vælge imellem: Enten forelsigt behandle den under dette Møde og anbefale Menighederne at optage den til Behandling og rapportere sit Standpunkt til næste Kæromøde: eller lade enhver Behandling af den bero indtil Kirkesamiteen har rapporteret det hele, saa man ogsaa ved Siden af denne har Forloget til Konstitution for det nye Samfund.

Naar Samiteen bliver færdig og har rapporteret, bliver det de respektive Samfund og de enkelte Menigheder's Sag at handle. Det kan godt være heldigere at afslutte med enhver Behandling indtil den hele Rapport forelægges. Det udduler vistnok Sagens længere, men kan de bedre fremme den, er det bedre at tage Forsaand Tid.

Et væsentligt Studium af Forsamlingens betingelserne tror vi vil overbevise enhver ubildet og velment Lærer, at Samiteen har gjort et alvorligt og oprigtigt Forsøg paa at forelægge de konfiterende Samfund et hensynsfuldt, rimeligt og tilfredstillende Grundlag for firkeltig Forsamling.

At Forsamlingens betingelserne er naaet saa langt frem, som nu er slett er i Sandhed stort, større end nogen af os for har tilbage vorede at haabe. Vi skulde at talte Gud herfor og bede, at Sam i Raade fremdeles vil velsigne og fremme denne Sag til sit Høies Fremme og den lutheriske Kirkes Gavn ikkændt os og vore Børn.

Ma vi, som Samfund, lade os lede ved Guds Raad til i alle Hensender at handle ret efter hans Vilje i denne Sag eller høit som vi under dens Behandling gives Anledning og

Pictures Supplies

E. B. ELLINGSON
PLUMBING

Get prices before you buy.

Parkland Wash.

stilles til Ansvar at tage Del i dens endelige Afgørelse.

Dele Eftermiddagssessionen var sat tilside for at behandle Sagen.

Past. W. R. Barstad: Der ligger nærmest Uklarhed i en Del af Betingelserne. Sædse at Komitéens Medlemmer vilde udtale sig angaaende.

Past. S. Roe ønskede at vide Punkterne og Udtrækkene, saa at man ikke behøvede at tale i det vide og brede.

Past. W. R. Barstad vilde lige at vide hvad mentes med „Lutheriske Kirkes Beskændelseskrifter.“

Past. J. W. Wiel ønskede at vide, enten det skulde mene „Den Korst Lutheriske Beskændelse“ eller „Den Korst Lutheriske Beskændelseskrifter.“ Taleren havde fundet fra Jubberevningen fra 1912 et Udtryk, som hedder „at man skal anerkende hverandre som lutheriske Troesbrødre.“ Han havde ikke Greie paa, hvad Samfundet saa langt havde tilkænt; havde det tilkænt „Cygjer“ eller det tilligemed alle Sakramenter eller ingen af Delene.

Past. R. J. Lehre troede, at man intet skulde kunde sige om Foragt i Ørend man har det nye Samfunds Konstitution, da denne vil give specifikt de forskellige Beskændelseskrifter, der skal tilkæntes.

Past. J. R. Sandoen mente, at man burde have havde Konstitutionen og sammenholde den med Foreningebetingelseshæfterne.

Past. C. S. Meland ønskede at vide, om det var nok til Forening, at man usforbeholdent tilkæntes, at de kanoniske Bøger er Guds Ord og at man tilkæntes de norske lutheriske Beskændelseskrifter. Vilde man have mere kunde man kræve mere; vilde man afsnappe; Taleren troede at det var nok og man burde ikke give Ophævelse.

Prof. W. O. Bee forklarede angaaende flere Punkter. Den norske Kirke har ikke tilkænt Konfessionsbøger.

Past. J. K. Quells forargte Taleren, hvad ligger i Udtrækket „at man lover hverandre med dets Alvor ikke at have nogen Fordielse og Hæfsligt Samarbejde med de, som ikke deler Samfundets Tro og Beskændelse.“ Vilde det udestreke Hæfsligt og Proberismandet? Taleren mente, at det vilde, dersom de ikke var enige i Beskændelsen. Pastor Quells ønskede at vide, hvad som kunde menes med „Hæfsligt Samarbejde“; vilde det mene Afholdbarheden, i Arbejdet med sociale Under osv? Taleren mente, at det ikke vilde betyde hadbarm Forretter som Polunter-Penagelsen, Berdensmissionsselskabet, helles Penageller osv. Dette har været nævnt i Komitéerne. Man vilde vide,

om denne Hæfsligt gjaldt Værger eller Beskændelse. Taleren mente at det ikke var Ritual-Spørgsmaal, men det gjaldt Foreningensmøder, der krydiede Være og Skadet Beskændelsen. Intet Vilde med Unionisme i Samarbejde med reformerede Samfund i Hæfsligtarbejde og andre Hæfsligt Samarbejde, der er tilkænt til at fortsætte Begrebene. Past. Johnson ønskede at vide af Taleren, hvordan Hæfsligt vilde effeieres af Beskændelsen. Taleren mente, at dersom den stillede sig afvigende i Beskændelsen, saa vilde den indbefattede.

Past. O. S. Meland mente, at det var klart hvad som mentes med Hæfsligt Samarbejde. Det var at hente Prædikene, dels Sakramenter som men med Medlemmer af andre Beskændelse osv. Det er en hævndt Sog, mente Taleren, at den lutheriske Kirke havde altid været usforbeholdende i drage Sog. Sangbøgerne havde været usforbeholdende i drage Sog. Var Synoden kommet til et Hæfsligt Standpunkt, da var den kommet ud paa en fast Skraaplan. Taleren troede imidlertid, at der ikke var en i Foreningerne, der stillede sig afvigende paa dette Omraade.

Past. S. J. Galtvold nævnte Komitéens Standpunkt med Synen til enkelte Tilfælde, der ikke kan omdømmes Hæfsligt Samarbejde. Ræsonne og de to Væretster og paapegte Hæfsligheten mellem de to Former og den ene Være i Udtrækket. Past. J. R. Sandoen udtalte sin Tilkomme af Væren i den anden Væretster.

Past. J. W. Quells ønskede ikke, at han skulde forstaaes som foreningens Hæfsligt. Taleren ønskede en Ting: Hæfsligt for den lokale Menighed i Præst. Den centrale Hæfslighed kunde snart paalægge Menigheden saadanne Paand og Daang, der vilde bringe den i Trælbom. Der burde være en usforbeholdelig Foragt i den nye Konstitution, der giver fuld Frihed til den lokale Menighed i praktiske Spørgsmaal. Kun man betragtes her, vilde Taleren sige, være Skuldrer til Foreningsskudet. Skulde Hæfslighedsregler komme, der vil hindre i Foreningens Sammenhæng og Væfsligt til aandelig Osa, saa kunde det let affædsonne Tilstande i den lokale Menighed, der vilde medføre Foreningens.

Past. Sandoen var fuldstændig overbevidst om, at S. S. Kunne havde handlet Hæfslighedsfuldt havde som Lutheraner og Sangbøger. Godde ikke været beqvæmt for Forening; men ønskede det, naar det kom nu kan ikke paa Sandhedens Grund. Taleren ønskede at hele Rapporten moatte

officielt tilkæntes i al Endegyldighed.

Past. J. W. Wiel troede, at Hæfsligt i Synoden ikke havde Greie paa alle de Sager og Beskændelser, de havde antaget. Disse var ikke blevet fuldstændig rapporterede, last og diskutere i Røderne. Past. C. J. Galtvold oplyste, at alt var arapporteret til Synoden indtagen „Cygjer.“

Past. T. J. Opedahl oplyste, at han ikke usforbeholdent havde stillet sig til de Punkter, som var tilkænt i Komitéerne. Imidlertid vilde Taleren ikke, at Hæfsligt skulde tro, at han var radikal imod Forening. Troede et S. S. burde gaa frem forsigtig, saa Foreningen kunde blive last og underlig. Taleren troede, at det var en Hæfslighedsregning at tilkæntes for Enighed i Beskændelsen, har der været nogen Enighed i mange vigtige Spørgsmaal. Hvad mentes med den Hæfslighedsregning, som er tilkænt? Det har været sagt, at Synoden Synode har lyndet ved ikke at ville Forening. Det S. S. lyndet ved at erklære som Samfund i disse 60 Aar? Den paapegte Differencer, saaledes som Absolutio Spørgsmaalet, der ikke var tilkæntstillede. Der man blive Enighed i Principielle Ting, hvis der skal blive rigtig Forening. Der er Enighed i Præstebudannelses-spørgsmaalet. S. S. har altid ønsket troende Præster, ikke Hæfslighedsregler, der saa som paapegte, at de har et vist Quantum af Hæfsligt.

Past. W. R. Barstad var glad over, at Synoden næsten for første Gang har faaet Anledning til at behandle Foreningssagen. Taleren mente, at man broderligt burde behandle de Resultater Komitéen havde fremagt. Sagerne var af Vigtighed og man burde have Anledning til loade at fremsætte Spørgsmaal og fremsætte sin Mening. De er vigtige, da det gjælder Samvittigheds-spørgsmaal.

Past. Doktor Roe fik Lou til at tro at der var loade Efterfølgere af Hans Nielsen Hauge ogsaa i de andre Samfund. Taleren mente, at det var en plad Umulighed at danne en Forening af „de Helliges Samfund“; det man blive en Forening af de konfererende Samfund, som de nu er.

Prof. G. R. Bruce paapegte, at man maatte betragte Artiklerne som et Kompromis mellem forskellige Ansættelser. Taleren syntes at Resultaterne er fortræffelig. Man fik hulle paa, at S. S. var det mindste af de konfererende Samfund.

Wisconsin Synodens Delegationsmøde.

Hvert 3die Aar samles Wisconsin Synoden til Hæfslingsmøde. Men hvis

alle Præster skulde møde og alle Menigheder skulde sende Repræsentanter da vilde Mødet komme til at bestaa af noget over 4,000 Medlemmer. Det er naturligvis aldeles umulig at holde et ordentlig Møde af saa mange. Synoden er da delt i Valgkredse, som hver vælger Delegerer blandt Præstene og Væfsligt til Hæfslingsmødet. Det kommer paa den Maade til at bestaa af en 5 a 600 Medlemmer. Synoden er ogsaa delt i 22 Distrikter som holder sine Aarsmøder og afgiver sine Sager retop som de paa vore Distriktsmøder. De behandles ogsaa et eller andet uoplyggeligt og belærende Ganne.

Paa Hæfslingsmøder behandler man ikke Referater, men bare Foreningssager, og at saadanne er der naturligvis mange i et saa stort Samfund. Iour sidste Hæfslingsmøde Dr. J. Fisher en Afhandling om „Reformationens Verdensbetragtning.“ Det blev besluttet at saa disse Foreningssager trykt paa Tull og Engelst.

Iour samledes Delegationssynoden i Pastor J. E. O. Willers Kirke i Chicago den 6te Mai. Kabinetsudvalget holdtes af Pastor J. W. Miller fra St. Wonne over Rom. 1. 16. Hæfslingsformanden, Pastor Photodaner, læste sin Synodalbale og Foreningssagerne begyndte. Af Jubberevningerne sees, at i de sidste tre Aar er der kommet ind i Hæfslingskassen \$269,100 og udbetalt \$334,500. Vogningskassen var faaledes i \$70,000 Underbalance. Men alligevel gif man trætlig hvi med nye og afsligige store Beslutninger. Ræfsten alle Skoler trænger Penges, dels til Reparationer, og dels til nye Vogninger. Til ny Vogning ved Collegiet i St. Paul, Minn., bevilgedes \$30,000 paa Betingelse af at Distrikket ogsaa samlede \$30,000.

I Synodalballet var der den 1ste Mai \$36,000 Underbalance. Flere Hæfslinger fra Skoler enten om nye Vogninger eller om mere Væretshjælp blev afslæet, forbi man maatte beslutte sig paa mere Omsorg her.

I St. Wonne havde man solgt den faaledes „Collegiarum“, som Dr. Fisher i sin Tid Hæfsligt Skolen for \$500. Den havde nu indbragt \$50,000 og efter at \$20,000 var bevilget til Social, som Spørgsmaalet osv, om ikke ogsaa de resterende \$30,000 ifølge Skedet paa Formens vidnes af Skolen i St. Wonne og maatte bevilget til dens Vedligeholdelse. Sagen afgjordes derhen, at Synoden eier de antatte \$30,000, som af Skolelederen, men da det ifølge Skedet tilhører St. Wonne College, skal de Sættles der, men efter Synodens Bestemmelse.

(Fortf. paa Side 6.)

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maa heretter sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Forland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Forland, Wash.

Kubeder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Kubeder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Taksen paa Adresselappen er foretaget bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maa vente to Uger paa—

Adressforandring,
Skiftning paa den „røde Lap“ og Begjæring om at skaffe Bladet.
Ogsaaledes tager det to Uger frem en ny Abonnent kan faa Bladet.
Naar Adressforandring forlanges, behøves at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Forbær bedes Abonnenterne venligst om at indsende sin Kontingent i Forstaaelse.

Paa Den St. Christof i Vestindien var en Kone, som levede uden Gud. Hun havde dog hørt lidt om Kristendommen, og da hun blev syg, vaagnede Angsten hos hende for hendes Sjæls Fæst. En Dag gik hun alene frem og tilbage i sin Kiste og raabte med behændt Hjerte:

„Herre, hvad skal jeg gøre, at jeg kan blive salig?“

Udenfor hendes Dør legede et Barn, som behagte Søndagskolen. Det hørte Sværmsmaalet og raabte det Svar ind til hende:

„Tro paa den Herre Jesus, saa vil du blive salig.“

Disse Ord faldt som en Guldtrøst ind i hendes bekymrede Sjæl; hun greb og holdt det fast og Guds Bred som i hendes Hjerte.

Missionsarbejdet for 100 Aar siden og nu.

100 Aar siden.

Da var næsten hele Asien og Afrika Havn for Evangeliet.

Kirkeanskuelsen havde dengang som i dag ingen Interesse for Missionen.

Da fandtes der næsten ingen protestantiske Kirker i de hedenske Lande.

Om et Hundrede Hedningemissionærer var udsendte.

Bibelen var oversat i kun 65 Sprog.

Det aarlige Bidrag til Hedningemissionen beløb sig dengang kun til nogle Tusen Dollars.

Ingen Bogmissionærer var udsendte.

Ingen Højskoler eller Børnehjem fandtes i Hedningeland.

Der var ingen kirkelige Missionærer udsendte og intet særskilt Arbejde gjort blandt hedenske Kvinder.

Der fandtes ikke et indfødt Præsteskab.

De høiere Skoler i Amerika og England tog intet Omsyn til eller havde nogen Interesse for Missionsarbejdet.

Ingen Bogtrykkerier var oprettet i Hedningeland og heller ikke var Bogagenter og Kolportører udsendte til at udbrede kristelige Skrifter og Blade blandt Hedningerne.

Om altsigevet er det den Dag idag henved 1000 Millioner Mennesker, som ikke kender Evangeliet om Jesus Kristus, Guds Søn og Verdens Frelser.

Norgesbrev.

Gulsvig, Hallingdal, Norge 30. Maj. 1914.—Gudstjenester aflyses i Silvana som følger:

Nu.

Nu ligger praktisk talt hele Verden inden for Evangeliet.

Alle evangeliske Kirker er nu interesserede for Missionen. At optræde som en Modstander af Missionen nu anses som en Skam og er tegn paa Uvidenhed.

Over to Millioner er nu indsamlede i protestantiske Kirker ude i Hedningeland — ved Siden af alle, som er døde i Troen paa Jesus som sin Frelser.

Der er nu næsten 22,000 Hedningemissionærer i Verden.

Bibelen er nu blevet oversat i ca. 500 Sprog og Dialekter.

Hver af Hedningemissionen beløber sig nu til næsten 25 Millioner pr. Aar.

Tusener af Bogmissionærer behandler stadig henved 3 Millioner Sjæle.

Der findes nu i Hedningelande 400 Missionshospitaller og 500 Børnehjem.

Der er nu udsendt over 6 Tusen ugiftede kvindelige Missionærer til væsentlig at arbejde blandt hedenske Kvinder og Børn.

Der er uddannet ca. 93,000 indfødte Præster, Evangelister o.s., til at arbejde hver blandt sine Landsmænd, og protestantiske Missionsseksjoner har oprettet og driver 20,000 Skoler og Colleges i Hedningeland.

Tusender af Collegestuderende er rejste ud paa Missionsmarken og andre forbereder sig paa at gaa ud.

Der er oprettet 160 Bogtrykkerier og Bogudsalg, og 400 kristelige Blade og Tidsskrifter udgives og læses.

7de Juni kl. 1:30 Em. ved Pastor Rasmussen.

21. Juni kl. 1:30 Em. ved Pastor Skonhøvd.

5te Juni kl. 11 Em. ved Pastor Rasmussen.

19de Juli kl. 1:30 Em. ved Pastor Skonhøvd.

Gudstjenester i Arlington som følger:

7de Juni kl. 11 Em. ved Pastor Rasmussen.

28de Juni kl. 11 Em. ved Pastor Rørgaard.

5te Juli kl. 2 Em. ved Pastor Rasmussen.

19de Juli kl. 11 Em. ved Pastor Skonhøvd.

Gudstjeneste i Grant kl. 2:15 Em. 28de Juni ved Pastor Rørgaard.

Saa nu er vi komne vel frem til Norge. Med tre Extratog rejste vi fra Minneapolis den 4de Mai og fra Chicago den følgende Dag. Ved Middagsid den 6te Mai rullede vore Tog med 11 Minuters Wellemtum ind i hovedstaden Washington. Her forsamledes udenfor Kapitollet paa de store Stentrapper mere end otte Hundrede Høllinger og andre tilfældige Folk for at fotografere. Efter at have seet meget af denne historiske By og Sogardigheder rejste vi kl. 10 Aften til New York. Til bestemt Tid kl. 10 Formiddag gaves Signalet og vor Vaad blev langsomt sat i Bevægelse af andre Smaabaade, og snart var vi i hurtig Bevægelse udover Atlanticen. Snart saa jeg for første Gang kun det endeløse Hav paa alle Sider. Søgelyst var det da Veiret var os gunstigt paa hele Rejsen og kun udbrudt saa var søgyet. Over Eftermiddag og Aften gaves altid en eller anden Slags Underholdning. Søndag var vi omtrent midt paa det store Atlanterhav. Paa Formiddag prædikede Pastor Røndebedt og om Aften prædikede Pastor Paalson. Salen hvor Gudstjenesterne holdtes var altid fyldt til Trængsel. Over Aften holdtes fælles Andagt ledes ved Pastorene Skottebøl og Pothne eller en af de ovenfor nævnte. Det var et kristeligfyldt Folk som drog tilbage til gamle Norge for at kigge paa hende Jubileumsaar.

Vi kom vel frem til Kristiania kl. 8 Morgen den 17de Mai. Smukt var det at saa se Børnetog med sine 25,000 Børn have hvert sit Flag med Korsets Mærke paa. Stort set var det at høre disse Tusinde Børn stemme jublende lange sine Fædrelandsange og Salmer. Ved kl. tolv Tiden holdtes Feltgudstjenester i Kirkerne rundt om i Byen. Overalt sad paa denne Høstidsdag ikke bare et „Gode Norge“ men i færogen fremtrædende Ord „Gud har ført vort Land og derfor tilkommer ham al Ære.“ Guds bestyrtende Hjælpighed blev ikke glemt. Jeg havde den

Blade af saa overvære Substjendens i Det Frelses Kirke som vel er den herlige og velske i Byen. Der prædikes Guds Ord med kraft og varme. Et stort Aar lang flere delige Sange. Vi gik hjem igjen med det Indtryk at endnu staar Guds Kirke høit i det norske Folks Pine.

Til min store Glæde traf jeg samme Aften sammen med flere Silvana Folk, Mr. og Mrs. Julius Lund samt Erik Anderson, Ole Gushy, J. Stenien og Green. — Ikke at glemme en del Folk fra Stanwood. Ja det saar mere nok for denne Gang for trafik af igjen om nogle Dage i Sallingdal.

O. E. Paulsen.

West Region Luther College.

Antallet af Elever gik op til 258 foruden 30 Elever som have tagt privat Information i Musik, Kunst og Baaltermidierne havde Skolen næsten 200 Elever. Iaa glemmeantallet et omtrentlig over 200 for hele Karit.

Fra Luther Seminar, Seminariets Slutningsfest holdtes Torsdag den 29de Mai. M. 6 var Admitterterne og Tellinghernes Præster med Familier og enkelte andre af Selskabets Medlemmer ved den kuffet i Selskabets Episkopal. M. 8:20 samledes alle i Kapellet. En stor Forlesning medde fra St. Paul og Minneapolis. Sogne var ogsaa lausende fra Jester arbejdet med Salmsang og Den af Pastor Brandt. Undertræde uddelte Diplomerne til de 18, som alle havde bestaaet Examen, og lagde dem til Riffed et Formaningens Ord paa Sjerte. Mand U. L. Reichus frembar Kandidaturens hjerterlige Tak til Præsten, til Præsterne og til Menighedens i de 16 Aar for alt godt, som var bevisst dem i deres Studietid, Formand Sanghed var bleven anmodet om at være tilstede og tale til Kandidaterne paa Søndagens Begreb, men han blev desværre forhindret fra at komme. Dr. Stud læste fra Kristianus Telegram med Bælle om Herrens Beskyttelse over Kandidaterne. Jester sluttede med Svingellen af Salme 412: "O her! naar engang landet skal" og Bøn og Herrns Beskyttelse ved Prof. Hove.

Paa en nær har alle Kandidaterne modtaget Bæld, is af dem, navnlig O. Storaa og R. N. Doedt, som Wiklonerter til Sinn. Den sidste blev ordineret Plulodags Aften i Hove Kirke. Dr. Wannapella, af Prof. Brandt. Han skal om kort Tid rejse til Norge for at besøge sine gamle Forældre, og derfra ud paa Svømmen gennem Rusland og Sibirien til Sina. Dr. Storaa har

fine Forældre i Tacoma, Wash. Efter et kort Besøg hos dem drager han hjem til sin over Stillehavet til Missionærerne. Bortskick vil takke Gud for den Tilvæst af nye Arbejdere, som Herren sender os, og ledsage dem, og har de to Missionærer med Bøn om, at han vil lætte dem til rig Beskyttelse for mange.

Joh. Wisaker.

Lutheran Normal School.

Slutningsfestlighederne ved Skoleens Afslutning begyndte Torsdag den 20de Mai med "Class Day" Program i Skoleens Kapel M. 8 Aften. Søndag den 21de Mai holdtes Præsten til lednings Tid om Formiddagen i St. Olaf Kirke, og om Aftenen M. 8 holdt Past. Orvoll forsamlingen i St. Olaf Kirke. Mandag Aften den 22de Juni gav en "musicale" i Skoleens Kapel M. 8. Prof. J. E. Voen fra Albert Lea talte om Formiddagen den 23de Juni. Om Eftermiddagen samme Dag holdt Alumniforeningen sit Møde og om Aftenen holdtes Alumnial Reception.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Søndag holder Det Frelses Menigheds Søndagskole sin ordinarie Udflugt til American Lake. Søndagen afgaar fra Syd 8 og 17de Gade M. 10 Formiddag. Der holdes Festudstilling i det frie paa Engell. Det er at haabe, at mange vil slutte sig til festen. Gamle og Ung er velkomne! Man tager Bille med. De, som ønsker at gaa med den regelmæssige Sværvogn mæle sig, at man tager American Lake North.

Den 24de Juni holder Det Frelses Menighedsforening fest i Kirkens Sal ved 3 og 17de Gade. Der bliver godt Program og Forfriskninger. Jester vil i alle Hænder blive glad for at haaber, at mange vil møde frem.

Religionskolen begynder næste Mandag M. 9 Form i Det Frelses Kirke og i Kapellet paa Sidsiden M. 1:30 Efter.

Torsdag holdes Brudlag hos vor gamle Vandmand C. E. Becke, 2110 Syd 3 Street. De blev Datteren Emilia gift med A. N. Englund. Pastor D. N. Ordal foretalte. De næste skal besøge sig i Morton. Gerold Jensen!

Stanwood, Wash.

Charlotte Ingeborg Melby gift med Toden den 6te Juni 1881. Mrs. Melby var fød; den 27de Sept. 1827 i Bjergelund, Norge. 1864 udsendte hun til Amerika, hvor hun bosatte sig i Wisconsin. 1867 var hun vænet til Ole Melby og omkring 10 Aar senere flyttede de til Stanwood. Hendes Mand døde i 1911. Siden den Tid har Mrs. Melby stærke Delen af Tiden været sammen med S. N. Hoffeds Familie, som med al Kjærlighed har taget sig af den gamle. Begravelsen foregik fra Sørgehuset; den 8de Sept.

R. Stenbød.

Silverton, Ore.

Den 7de Juni havde de norsk-luth. Menigheder omkring Silverton tænkt at fejre fælles fest i det frie, men Veiret tillod det ikke, og de som mødte sig ud samlede i Søndagskirken og hørte Prædikenen, som Past. White af de fælles Ungdomsforeninger var anmodet om at holde. Om Eftermiddagen holdt Past. Sørstren fra Portland Festtaalen, i hvilken han har minde om den Arv vi havde faaet i os fra Mor Norge, og bad om at vi skulde Gud Tak som havde bevaret den for os indtil denne Dag.

Den 11te Juni holdt Menigheden sit Kærmøde. De fleste af Menighedens fra Embedsmænd blev glemte. Ansørens Rapport viste at der var en betydelig Balance i alle Hæfter. Menigheden besluttede derfor at give Presten en Gave paa \$50, særlig som Hjælp til at blive Redden af Pensionærskatten. Der blev ogsaa indleveret et Forslag om at forholde Lønner, som vil blive behandlet ved et senere Møde. Arbejdet har gaaet jævnt og roligt. Gud har faaet vore glemte Ord og Sakrament og hans Arbejde er ikke forghævet.

Sludt dem som i den senere Tid er stød til Gode er B. A. Denton, en af Pørens anseede og mangroarige Kjøbmænd. Han døde den 31. Mars, og stødtes til Gode den 11de April paa Menighedens Græfplads under stor Deltagelse. Han efterlader sig en sørgende Vise og 9 Sønner samt en Datter. Sønnerne, som allerede i mange Aar har været med i Forretningen, fortsætter den.

Den 20de Mai fik Lars Jensen Olsen. Han opholdt sig det sidste par Ugender paa et Sanatorium ved Salem, hvor han nød den bedste Pleie. Sels han har kæmpet mod den Sygdom, for hvilken han tilidst

buffede under, i snart 3 Aar. Han havde saaledes faaet god Tid at berede sig til at møde den Frelser, som saa dyrt har kjøbt ham og os alle. Det var et tungt Slag for den høitprævede Familie, som nu inden et Aar har maattet give Afkald paa to af sine Børn i Ungdommens frodige Alder. Lars blev 82 Aar gammel. Han var en stille og beskedet Gut, afholdt af alle.

Den 27de Mai døde Mrs. Marie Williams ved Donald, Oregon. Og som hun havde faaet en Benteid ibet hun i længere Tid havde lidt af Høstet. Hun blev 61 Aar gammel. Hun efterlader sig 6 Børn: Mrs. E. A. West, Mrs. O. Moberg, Mrs. P. Moberg, Mrs. Althea Williams og Sønnerne Tom og Alvin Williams. Hun ligtes til Gode ved Siden af hendes Mand som allerede for 6 1/2 Aar siden fik Gode.

Vor Menighedskole afsluttedes den 20de Mai med et vel indøvet Program som udførtes ved Yvonne, Miss Ordal, som med Fjeld og Troskab har drevet Skolen har forvirket at Skolen er bleven afholdt af baade Forældre og Børn; og der var faaet et Gode, det at Skolen kunde fortsættes til næste Aar. Det er da ogsaa besluttet. Desværre saar vi ikke Miss Ordal igjen som Lærerinde. Hun rejste herfra til Tacoma for at besøge sin Broder Past. Ordal og Familie, og senere hjem til Forældre i St. Dal.

H. O. B.

Frafalden, men ikke fortaht.

(Fortf. fra 10er. Nr.)

Med iverdig Sæthed lagte han at lætte sig ind i de forskjellige Pristatser, som havde ledet til Faldet, og Hjelpe mellem dem, holdt Læber ikke havde berørt nogen værdelig Oftermod, hvis Gænder de havde faaet Hjelpe paa fælles Kællere fra dem som — maatte overhale af fælles Penner blandt Gæstligheden eller Sogfolket — havde modtaget Besøket og derved frelst sine Sagnetinger. Og endog blandt dem, der havde afret, Hjelpe han mellem mange Broder af Pristatser og Sund.

Tenne Skæbnen skæbte ingen Trøst til Belerhan, hvis hele Gode var i at modtage den læste Blad. Men det, i det Lyde, var Gæstners kraftige Bidnehed om, at "Guds Bille er at bringe Os," og om "Føderens store og overflødig Kirke-

(Forts. Side 8.)

(Fortf. fra Side 3.)

Lil Squadens Indretnelse for de næste tre Aar beregnedes \$150,000. Det blev i den forbindelse besluttet, at Squaden i Kanada havde 94 Arbejdere og 230 Menigheder med tilfammen 13,000 Sjæle.

I Syd Amerika var der 26 Arbejdere, men der var Arbejde for det dobbelte Antal. Ved Skolen i Porto Alegre, Brasilien, anstattes en ny Værrer nærmest for at overtage Religionundervisningen.

Squadens Redningsmission i Indien var i god Fremgang. Der udfærdiges et Forslag om at udgive et lærefærdigt Blad for Redningsmissionen. Alle andre Missioner var ogsaa i gladelig Fremgang med Undtagelse af Indretnelsen. Den Angermissionen beretter Pastor Vasse, at denne Mission har to Seminarier, et i Greensboro, N. C., og et i New Orleans, La. Sidste Aar havde Kongerne betalt Inddraget \$5,000 til Missionen og ialt er i de tre Missioner der betalt \$60,000.

Kongende "Lutheran Witness" berettes, at Bladet skal udbedes fra 8 til 16 Sider, og at Redaktionen skal henlægges til St. Louis.

En Del Menigheder og over 70 Præster optoges i Squaden.

Det besluttes at gøre Forberedelse for Reformationsens 400-årsige Jubelfest ved Udgivelsen af væsende Samfundstidende. Den næste Delegationsskole fejres Jubelfest. Et Jubelfestnummer offentliggøres, og med Indsamlingen deraf gaar man straks igang.

Fra Belg af Embedsmænd blev Formanden, Pastor Pöstenhauer, gjenvalgt uentrent uafhængigt ved første Afstemning. Pastor A. W. Miller, F. Brand, O. Speckhardt og J. Hilgendorf blev Vicepræsidenter. Pastor R. Biederman fra Indianapolis blev Sekretær og Dr. Edmund Senz fra St. Louis valgtes til Squadens Advokater.

Søndag under Squaden fejrede Skolelærerseminariet i River Forest sit 50 Aars Jubilæum. Op til 1855 uddannedes lærerne ved Squadens Skole i St. Louis. Ialt til 11 Værrer sin Uddannelse der. En legende et Par Mand en privat Anstalt i Milwaukee. I 57 gjorde Squaden den til sin og stiftede den tilbage til St. Wayne, hvor Skolen førte en fremmerlig Tilværelse.

I 64 besluttede Squaden at bygge sit eget Skolelærerseminar i Edison, Ill. Grundstenen blev lagt den 15de Juni og Indvielsen fandt Sted 28de December samme Aar. Arbejdningens beredte den 28de Februar laar, men Midler til en ny Begyndelse er allerede sikret og Arbejdet begyndt. I Købet af disse 50 Aar har Seminarieret udsendt 1,500 Værrer. Skolen Betsignelse for Menighederne.

Skolen paa Søndag var en heldig Succes. Forsamlingen afholdt til 50,000 Hænder. Der holdtes Læser af 6 Præster samtidig, 3 paa Telt og tre paa Engell.

Jubilæumdag Afskrift fra Madet skal følge Squadens Beslutning om at i alle Delegationer Næste 6 Maaned fra Madets Slutning.

Fra Menighederne i Milwaukee foretog Indbydelse til næste Delegationsskole. Indbydelsen modtoges med Lyst.

Det var et stort Madet om en Søndag, som udbyrder et stort og vittigt Arbejde. — Fra "Katholiken".

(M.)

Hogte Værrer ved maatte lide, hvad de skal gjætte, naar deres Nummerer deiller og plager dem. Jeg vil fortælle om en gammel Mand, der gif ganske rask paa Maden og var en struffe Mand. En Mand kom ind i det samme gæstgæver, og da han saa den, gif han lige paa den og stødte til struffen, saa den faldt i Skuden i mange Stykker. Derpaa blev han staaende for at se den lunde faldte og befale sig over hans Udbyrder. Men naar forandret blev han struffe, da hun ganske rask opstaaede Stykkerne af struffen, saa den kom med en Manding af Evig. Beslygthed og Redund og sagde: "Gud tilgav dig min Son, men jeg gif dig." Til det Ord varle og sin Elveng i Samfundet dierle og brogte Lærere i hans Time. Han gif den en hændtildt Frage og udbrød: "Gud udfærdig dig, min Son; jeg skal aldrig glemme sandt dette."

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

- 1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.

1. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfson, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfson has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Chorus will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organ-

isations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible, complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 12 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aahberg, O. H., Kasserer for Parkland, Wash.
Hanson, H. E., Silvana, Wash.
Bjergesen, B. H., 1377 W. 56th St., Seattle, Wash.
Hansen, L., Box 112, Rockford, Wash.
Wells, Wash.
Wegman, H. S., 222 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 425.
Hansen, H. O., 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
Hansen, F., Cor. A & Pratt St., Sureka, Nev.
T. L. Teller, Alaska.
Hansen, G. L., Genesee, Ill., Route 3 Box 20.
Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Hansen, R. O., 1070 Wallingford Ave., Seattle. Phone North 2823.
Fosmark, C. M., Comar d'Alone, Idaho.
Foss, L. C., 1616 Franklin Ave., Seattle, Wash.
Greenberg, East, O., 31 Collingwood St., San Francisco, Cal.
Hansen, O., 4714 No. 19 St., Tacoma, Wash.
Hansen, H., Parkland, Wash. Phone 7844-JE.
Hansen, O. C., 212 No. 2nd St., N. Yakima, Wash.
Hansen, Geo. O., 425 E. 16th St., Portland, Ore.
Hansen, N. J., Prof., Parkland, Wash.
Johansen, J., 294 J St., Fresno, Cal.
Lane, Geo. O., 1481 Iron St., Bellingham, Wash.
Larsen, N., Astrup, The Language School, Nanking, China.
Mikelson, A., Prof., 708 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
Noble, Th. P., 417-39th St., Astoria, Oregon.
Norsgaard, C. H., 310 Lombard Ave., Everett, Wash.
Ordel, O. J., 212 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4276.
Ottosen, Prof. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.
Pedersen, Rev. N., 1297 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
Prona, Prof. H. A., So. 318 Chandler St. (in rear of church, E 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
Prona, O. J. H., 2019 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
Rasmussen, L., Burlington, Wash.
Sandmel, A., Port Madison, Wa.
Shenbrot, M., Stanwood, Wash.
Stewart, H. M., 2451 Howard St., San Francisco, Cal.
Stet, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
Tjernagel, H. M., 3029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.
White, A. O., Silverton, Oregon.
Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
Loken, Andrew L., Kasserer for Indretnelsen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
Loken, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St. Bellingham, Wa.

The Stephen Home. Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge Mand.) Fanz, billige Bareser for Rejsende. Stephen Home, 239 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

Lutheran Bokmissionen, Bergen, Norge, udfærdig gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt udsendt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT That is the only way, the best way to do anything PRINTING UP-TO-DATE Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us. D. W. COOPER Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear FASHION CRAFT CLOTHES Fit, Workmanship and Materials Guaranteed Tailors to Men and Women FASHION CRAFT TAILORS H. O. Haugen, Pres. 708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN GRADUATE OPTICIAN 808 C Street Eyes Examined 23 Years in Tacoma

ANNOUNCEMENT Franklin W. Williams announce that he has begun the general practice of law at 434 Provident Bldg., Tacoma, Wash. Office Phone Main 4024.

Det Norske Emigranthjem. -45 Whitehall St., New York. Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Dø "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Centralia, Wash.
 et et Centrum for af Jernbane-
 Trafik i Sydvest Washington. Fle-
 re store Kulminer og Sagsmøller i
 og i Nærheden af Børn. Frugt-
 bart Land i Omegnen til rimelli-
 ge Priser. 10,000 Jubbøggere.
 Rorf! Menighed. For nærmere
 Oplysninger, skel paa Rorf eller
 Engell til
 Rufra Real Estate and Invest-
 ment Co.,
 Centralia, Washington

Ben Olsen Co.
 Plumbing
 and Heating
 Main 292-A 2292
 1130 Commerce Street
 Tacoma Wash.

Phone 6
CARL O. KITTILSEN
 Successor to
 Calhoun, Denny & Ewing
 Real Estate, Insurance, Bonds
 and Loans.
 219 East Yakima Ave.
 North Yakima, Wn.
 Correspondence solicited in
 English and Norwegian.

Phone Main 2333
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7843-R3

Skat dem som overfører i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK
 of Tacoma
 ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
 11th & Pacific
 4 Procents aarlig Rente
 ligger vi til Sparekassen to Gange
 om Aaret
 Begrud nu med \$1.00 eller mere.
 J. E. Chibberg, Pres.; W. H. Pringle,
 V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E.
 C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
 Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister,
 Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy
 AND
Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
 ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; modern
 Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
 Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
 teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
 Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
 College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
 Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
 eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
 \$150.00, eighteen weeks \$90.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.
 Address: N. J. HONG, Principal
 Parkland, Wn.

P. Oscar Storlie & Co.
 Norsk Begravelses Bureau
 Telefon: Main 1122

DRS. DOERRER & BLODGETT
 DENTISTS
 1156 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4551
 Tacoma Wash

Berglund Bros.
 Kaffehus
 Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
 de, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
 1205 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Tacoma, Wash.
 Main 7745 A-4745

Mr. V. Oscar Storlie, den nor-
 ske Begravelsesagent i Co. Tacoma.
 der i nogen Tid har drevet sin For-
 retning i Selskab med Mr. H. H.
 Ferriss, har fjædt denne ud, og vil
 fortsætte Virksomheden under Firma-
 navnet V. Oscar Storlie & Co. Mr.
 Ferriss er flyttet til Eatonville.

John Holloque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY
 Gen'l Merchandise, Groceries,
 Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-33 Parkland, Wn.

Lien's Pharmacy
 Specialiseret i Syge-
 Ole B. Lien. Harry B. Selvie
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 1114 1181 Tacoma Ave

Oplys fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
 Billetter paa alle forde Klases
 Einier
VISELL & EKBERG
 1321 Pacific Ave.

S. T. LARSEN PHARMACY
 17th and Tacoma Ave.
 DRUGS, CHEMICALS AND
 TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a specialty
 We import our Cod Liver Oil direct
 from Norway
 Phone Main 504 Tacoma, Wa.

Phone Main 7220
CARL B. HALLS
 Norsk Advokat
 408 Lyon Building
 Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.
 Furnished Rooms, single and for
 Housekeeping. Reasonable Prices.
 T. K. SKOV, Propr.
 1020 1-2 So. Tacoma Avenue
 Phone Main 2565

Anthony M. Arntson
 NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
 & C. JACOBSEN
 NORSE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING
 Norsk Læge
 French Block, 12th and Pacific Av.
 Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
 Søndagene Hver Aftale
 Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
 Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
 Behandler Bygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontortid Kl. 1—5 a. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7—9 a. m.
 Kontor: 1616 Realty Bldg.

DR. HYLIN
 Office 1201-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Efters 7:30 to 9:30
 Sundays 10 to 11 A. M.
 Phone Main 400
 Residence 924 No. 1 St. Main 500
 Home calls made preferably out-
 side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
 Tandlæger
 507 Realty Bldg.
 Telephone Main 5198
 Tacoma, Wash.

(Forts. fra Side 5.)

bed." som et nyt Kænselsens Værk, der strømmede hen over hans Sjæl.

Som til Justin syntes Biskopens Ord, Tilløbelsen til offentlig at bekynde og gjøre Bod, samt Løftet om Absolution, ikke at bringe nogen Fred.

Hans Hjerte var endnu oplyst af Røg og Bitterhed.

"Gud frelstede mig," sagde han til sig selv, "og jeg kaldt." Havde det ikke været for hende, kunde jeg maaske haaret, hvor Clement, hvor Celestinus, hvor Aurelius staar."

Dog kunde Eucharis's Ord rammes hans Samvittighed, om ikke hans Hjerte.

Om Morgenen paa den offentlige Bødsdag, da de stod sammen, han og hans Sultre — hun med sine Maske af Isoldvildt daar faldende løst og i Norden nedover sig som ved en Begrevelse, han med taget Hoved som en Forfænder, begge i grovt Sættelæred, overhaanet med Støv og Aske — tog han hendes Haand, saa hende fast ind i Ansigtet og sagde, uden Tøved, men ogsaa uden Bredde, for første Gang kaldende hende ved hendes Navn:

"Candida, min Sultre, maatte Gud tilgive dig."

Da smilende ned paa Norden for hans Nædder, saa hun med laustfaldte, bølgebærende Line op i hans alvorlige, udtværede Ansigt, og vandede tilslut at udtaale den Schanflage, der uafhørlig faldte hendes Hjerte.

"Du var saa stærk og trofast og kunde have udrettet saa meget, og jeg har gjort dig Liv til en Pølsen og en Pult. Der er Tilgivelse at saa; men hvad kan give dig de tabte Kar tilbage?"

Da medens hun talte viste Eucharis sig i Døren, hun ogsaa i Sættelæred og med sit rige kastanjebrune Haar hangende løst nedover sig som et Slør.

Som vilde træffe sig tilbage, men Candidas Ord, Korttilfælden i hendes Ansigt og det hvide Alvor i hans drag hende uvilkaarlig fremad; hun stillede sig foran ham, og med sine Dine ikke søttede paa ham, men stundende langt højt, sagde hun:

"Proder! Proder! Der har været M i dit Hjerte. Vagt dig, at det Hjerte, der saa stum har slængt sig til dig, ikke bliver taget fra dig til ham, der elsker. Der har været Selvede i dit Hjerte. Ikke kun, men den barubjertlige Aristus, der kendte dig bedre, afholdt dig, gennem hendes vunde, men daarlige Tale, fra at dø, hvad der kunde have ført ud som Martirens Død. Tænk, hvad det vilde have været efter Befjendelsen og

Vaalat at være bleven modtagen — ikke af hans Kænselsens og Martortronen, men af det forfærdelige Forsættelsens Mil i hans Ansigt og de Ord: "Gaa bort fra mig, jeg kjendte dig aldrig, som aldrig kjendte Kjærlighed."

Men Candida hulkede: "Ne, sorgluden Børde paa ham De kjendte ham ikke. Jeg kjendte ham. Han kunde have været en Cyprion, havde det ikke været for mig."

Derpaa knælede Eucharis for et Øieblik ned ved Siden af Candida, og efterat have trykket det bændende Hjerte til sit Brøst og kysset de taarfulde Dine, rejste hun sig op og forlod dem.

I nogen Tid rørte ingen a f dem sig.

Men derpaa knælede Justin ned ved Siden af hende, tog hendes Haand og lagde den paa sit Hjerte. Det han sagde — ikke mere med sin hule Stemme, men skjælvende og afbrudt:

"Derre Jesus, vi har spædet imod dig og imod hinanden; men jeg mere — længere og meget mere."

Idet han derpaa stod op drog han hende blidt hen til sig, lagde det hvide Hoved til sit Brøst, strøg de isoldvilde Pøkker, halvt velsignende, men mere med noget af den gamle Tøved, og mumlede de gamle, velskændte, stærke Ord, som han aldrig havde drømt om at skulle saa hørt igjen.

Den offentlige Befjendelse og Bod var saarmentignelsesvis ringe for dem, der allerede længe før havde aflagt sine bitterste og smerteligste Besejdelser for hverandre og for Gud, og hvis ydmyge Hjertier var gienventrængt af en sand oprigtig Anger og Sønderknuselse.

Dog stod der tilbage for dem en høftidelig Befjendelse og Gjenoptagelse og en Anerkjendelse af Kristi Begjemsamfund — Kirken; thi al Sund var ikke blot med ham, men ogsaa med den, med alle dens Lemmer, Al Søndsforslædelse, saavel som af trofast Videlse, var en Del af den fælle Visitation, der faldt fra det hellige Hjerte gennem alle de mange Lemmer, gennem hele det ene Legeme.

Sammen, Side om Side, knælede de tre og bekjendte for alle og modtog i alles Bausum med hvide Hoveder hele Kirkens Absolution gennem Biskopens og Biskophedens Gænder.

Da ved Siden af dem, i sin skumle hvide Dragt, da hendes Mund havde forbudt hende at bære den Bødsdragt, hun selv havde iført sig, knælede Eucharis mellem de Bødsfærdige og modtog den absoluerende Haandspaalæggelse af Cyprion.

Da med hans udtrykkelige Bisfal

gik de derpaa sammen til Herrens Alter, til Herren, deres høieste Gæde.

Tre og Tvoende Kapitel.

I Njæmmet mellem Hølene var det fredeliger, end nogeninde. Candida og Justin forblev paa Gudsset og boede for sig selv i en liden Høtte, opad hvilken Buraufen slængede sig. Clement vedblev sit gamle Arbejde, at hjælpe til at befri Naturen fra dens Fiender og bringe den til sin høieste Bestemmelse; ikke længere indviklet i Hæren for at blive en Slave af de Ting, han befald, da han arbejdede som Dogarbejder for Priscus, hvis Samvittighed, der var ganske helbredet for de svage Antydninger af Samvittighedsnag, gjorde han ubøielig til at betragte sig selv som en Vejviser, hvis Omhu havde frelst hans Bennets Familie fra Ruin.

Som beklagede i Sandhed, at han ikke kunde bevæge Bista til at se Sagen i det samme Øjs som han, og han havde en ubehagelig Fornemmelse af, at hørken Kirken, med hvilken han var bleven udsonet, ei heller den bedenske Verden rigtig vurderede hans Stilling. Men i ethvert Tilfælde vurderede de hans Guds og hans Fæste, og i denne ufuldkomne Verden, sagde Priscus sig selv, kan man ikke have alt.

Der er visse store og oplyste Døder, der er en vis fustim og streng Gudstrog, mente han, som uden Tvivl har sin Bærd; og den lavere Scharres ydmyge Bedover, uden hvilke sine høie Sjæles simple Fornødenheder ikke kunne klares tilveie, man være tilfredse med sine lettere Ansætter og sit mindre Væ.

Som for sin Fort havde den ydre Glæde, Gensigten og Omjorgen; de Hæren og Hæderne. Men tænkte han undertiden, at det maatte var noget alige Fordeling af Forignet, at ikke alene Religionens høie Gæder, men ogsaa Nemmelighedens simple Gæder syntes rigeligere hildet disse yderliggængende Kristne.

Denne forarnede og trælende Familie befald en Hjertets Tilfredshed, en usfaldig Munderbed, lig deres Værs, oadue Hjertier og endog en Gøne til at give, større, end hans; thi de havde modtaget mere end et forældret Bara efter dem, der havde lidt Martordøden under Forsølgelsen, og det var klart, at den høide og bedagde Mand, Valerian havde valgt til at aflægge Bod sammen med. (som om en Sacrificatus og en Vibelation kunde nævnes i samme Hænderdrag) Ikke kunde tjene sig eget Brød. Gøvemod var, som viede det hele Guds og Guds, fandt, at Tjenerkabet, deres Lønninger og den Deventis,

WEDDING STATIONERY

Printed or Engraved
See my samples and get
my prices

FRANK M. WALLER, Printer

Cor. 12th & Pacific Ave.
Main 145 Tacoma

der ventedes af en Mand i hans Stilling, ganske oplyste hans Indtægter.

Dog, hvis han havde været en saa klar Raagtager som Eucharis eller endog Clement, kunde han have forhalet, at der var et Hjerte i det rolige, luffelige Sjæl, som med af det Bødsfærdighed og Ydmyghed og endog Tilfredshed, med af det Rigdom paa Kjærlighed og Vøffe, aldrig tabte Længselen efter endnu engang at blive betroet noget for Kjøb og Blod haardt at udrette, noget vægligt at sigte for Kirken og Herren.

Thi han befald disse Hjertets og Mandens indre Gæder, som aldrig kan opgives, og som lærer paa Skolen, naar de ligger ubenyttede — et dybt Jubel i andre Menneskers Hjertier, glimrende Talegaver til at gøre Mennekehjertierne i deres underste Døb og løfte dem til deres høide Gæder.

Om var viselig tilfreds, saalange det vilde være ansigt ham at loeblive hans og at arbejde med sine Hænder fra Morgen til Aften. Men for ham var Arbejdet paa Vandgudsset ikke som for Clement hans egentlige kald og derfor en Bødsfærdighed for hans hele Vøffen, men et Selvfornægteligheds Arbejde, der efterlod den stærre Guldsdel af hans Natur ubødsfærdig.

For ham kunde denne Trællen og den Tøved kun være ferelødig. Det kunde maatte være tretti Kar og være en Forberedelse for tre Aars Embedstid; ingen Kristen kunde kuarre ober det Forhold; det kunde maatte være hele hans jordiske Liv og være en Forberedelse for hans Tjenen i den store, evighærende Verden, hvor man tjener Dag og Nat. Men loel eller lang eller livsoarig, kunde dette for ham kun være en Forventeligheds og Opdrageligheds Tid.

Enden som snare end han tænkte om end langsomt. En ødelæggende Bøst herjede Kirken. I Vøbet af to Kar udbredte den sig fra Vøthopien og Vøgnen, langs hinc her befaldede og frugtbare Hjertier, liggende sig langsomt, men fremad — tilmodstødelig og uundgødelig — angribende den ene efter den anden af hinc Hæmskrænde Vøyer, der havde sig i Nærheden af hverandre, til den tilslut naede Karthago.